

عنوان مقاله:

کارآیی پایدار شبکه حم لונقل عمومی با رویکرد تحلیل فراگیر داده ها نمونه موردی: خطوط اتوبوس رانی شهر و حومه اردبیل

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی پایدار، دوره 3، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرهاد برندک - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور رشت، رشت، ایران

زهره فنی - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف مطالعه حاضر، سنجش و ارزیابی کارآیی خطوط اتوبو سرانی شهر اردبیل در کاربری با مدل تحلیل پوششی داده هاست. در تحقیق کاربردی حاضر، شاخص های مطرح در کاربری مدل DEA در قالب عوامل ورودی (تعداد ایستگاه های اتوبوس، تعداد اتوبوس در نرخ رفت و برگشت، مسافت و طول هر خط اتوبو سرانی) و عامل خروجی (متوسط جابه جایی در هر خط) قرار گرفت هاند. همان طوری که از نتایج این پژوهش مشاهده می شود؛ خطوط شماره 1، 3، 12 و 23 با وزن های 1.000 در رتبه اول سنجش کارآیی خطوط شهری و حومه ای، واقع شد هاند. لذا خطوط اشاره شده، کارآترین خطوط شهری اردبیل در شرایط مقایسه نسبی بین خطوط شهری و حومه ای را داراست. در بین خطوط اتوبو سرانی شهری و حومه ای اردبیل، خط شماره 12 با 20 بار مرجع واقع شدن برای خطوط ناکارای اردبیل، الگوی غالب خطوط ناکارآ، ارزیابی شده است. لذا با توجه به درک مقادیر و ارزش های ب هدست آمده از پژوهش و ماهیت شاخص خروجی تحقیق (مبنی بر اینکه شاخص خروجی پژوهش (مسافران) با افزایش خود سبب بهبود کارایی خطوط می گردند)، می توان با تغییر و افزودن مسیر به طراحی جدیدی از خطوط برای تجهیز همه مناطق و بلوک اصلی شهر به فراگیری دسترسی شهروندان به حمل و نقل عمومی پرداخت. در این راستا، از نظر پژوهشی، پیشنهاد می شود تحقیق پیمایشی در سطح شهر برای سنجش میزان رضایت ساکنین در دسترسی به خدمات یاد شده صورت گیرد، که دید شهروندان را نسبت به پخش و دسترسی به امکانات حمل و نقل عمومی (اتوبوس)، رصد نماید.

کلمات کلیدی:

کارآیی، تحلیل پوششی داده ها، شبکه اتوبو سرانی، شهر اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795931>

